

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

CRIMINEELE RECHTSPRAAK IN ZUID-AFRIKA.

Elke stad van eenige beteekenis in Zuid-Afrika heeft, naast magistraten voor civiele rechtspraak, een of meer magistraten voor crimineele rechtspraak: personen die als unicus judex beslissen over kleinere vergripen (waarbij zij kunnen gaan tot zes maanden gevangenisstraf), en die het openbaar, voorloopig onderzoek leiden in de ernstiger vergripen, welke daarna berecht worden door rechter en jury. In 1930 publiceerde NAPIER DEVITT, toentertijd crimineel magistraat te Johannesburg, een boek: *Famous S. African Trials*. Eenige maanden geleden publiceerde B. BENNETT een boek *Famous S. A. Murders*, een relaas van eenige moordzaken, waar hij, als verslaggever voor de *Associated S. A. Newspapers* en het voorloopige onderzoek en de terechtzittingen had bijgewoond. Ik meen, dat ik allen collegae, die wel eens getuigenis moeten geven in strafzaken, een dienst doe door hun aandacht te vestigen op deze beide boeken.

Johannesburg, 5 November 1938.

C. PIJPER.

PARADENTOSE EN LEVERBEHANDELING.

In aansluiting op het door collega A. E. MARCUS te Zwolle medegedeelde omtrent levertherapie bij parodontose, zij het mij vergund een, mij door den tandarts P. CH. WILLEMSE te Rotterdam, gezonden geval, waar deze een inwendige oorzaak der afwijking vermoedde, omdat met verschillende locale behandelingsmethododes geen blijvende goede uitkomsten werden verkregen, mede te deelen.

Daar de term „parodontose” als een verzamelnaam moet worden opgevat van verschillende acute en chronische aandoeningen van tandvleesch en tandkas (parodontium), waarvan de aetiologie nog grootendeels onbekend is, kan men moeilijk in het algemeen spreken van een behandeling van parodontose met lever.

Bij de in April 1937 naar mij gezonden patiënte, een vrouw van 32 jaren, bleek er, behalve gingivitis, een stomatitis aphthosa te bestaan; voorts veranderingen in het bloed, namelijk een aantal witte bloedcellen van 3400, met relatieve lymphocytose, een verlaagd thrombocytengetal: 11200, een kleurindex van 1.1, normaal maagsap, geen eiwit, geen reductie, geen urobiline in de urine. In de versch geloosde urine werd een zeer gering gehalte aan vitamine C gevonden, zoodat eerst tot een vitamine-C behandeling werd overgegaan, die zonder gevolg bleef, evenals dit het geval was bij den door collega MARCUS beschreven patiënt. Daarop werden pernaemoninspuitingen gegeven en tusschentijds binaemontabletten voorgeschreven, met uitmuntend resultaat. Ook de bijkomstige migraine-aanvallen verdwenen bijna geheel. Daar in de faeces in den aanvang der behandeling vetzuren en wat neutraal vet werden aangetoond, naast de genoemde tong- en bloedveranderingen, meen ik hier spruw te mogen diagnosticeeren. In die gevallen, waarin aan de afwijkingen van mondslijmvlies en tandkas geen plaatselijke oorzaak, doch een of ander algemeen lijden ten grondslag ligt (in casu: sporadische spruw), kan men deze aandoening alleen met succes bestrijden door het behandelen van haar diepere oorzaken.

Volledigheidshalve moge nog worden medegedeeld, dat ook de bloedafwijkingen, de kleurindex en het aantal thrombocyten (nu 247000), volkomen in gunstigen zin werden gewijzigd.

Rotterdam, 27 November 1938.

G. VERVLOET.